

MOJ HARVOSKI

Kako dobro vino
svaki don ga pijen.
U sarcu ga grijen,
ćutin i kad snijen.

Sa svojin mlikon
dovala mi ga mat,
s njin me budila
i nosila me spat.

Na harvosken son parvi
svoj Očenaš izmoli,
veseli se i plako,
parvu divnju zavoli.

Kako pasuju godišća,
glos mu je sve mlaji.
Ča ga veće pijen,
gušt mu je sve slaji.

Marul ga je parvi
u provi libar stavi,
lipo ga naresi
i na put upravi.

Merito gojit ga
kako nojdražji cvit.
S njin je lašnje život
s njin je lipji svit.

Tin Kolumbić